

ת"פ 67714/10/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד דוד בן שלמה שטראוס

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א טבת תשפ"א
05 ינואר 2021

ת"פ 67714-10-18 מדינת ישראל נ' שטראוס

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י מתמחה ולריה קומקוב

נגד
הנאשם

דוד בן שלמה שטראוס
ע"י ב"כ עו"ד מירב מזרחי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כלדקמן:

· נסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 בניגוד לסעיף 3(א)(6)(א) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (מספר עבירות);

· נסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3), ביחד עם סעיף 25 לאותו חוק (מספר עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית ת/1 (נערך במסגרת הסדר הטיעון - הוגש בתאריך 30.10.19), בהן הודה הנאשם, בין התאריכים 26.04.2018 ל - 08.05.2018, התכתב באתר שיחוח ("צ'אט") וכן ניהל שיחות וידיאו באמצעות ישומון "סקייפ", עם סוכנת משטרתית, שנחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים.

במועדים הרלוונטיים, גלש הנאשם ממחשבו האישי באתר "טוטאל צ'אט" תחת הכינוי "david 10" וב"סקייפ", תחת הכינוי "shtrauss770".

על פי המפורט בכתב האישום, ביום 26.04.2018, סביב השעה 12:24, פנה הנאשם, יליד שנת 1982, לסוכנת, תוך שמציג עצמו כבן 20 והסוכנת אמרה לנאשם שהיא בת 13, תלמידת בית ספר שעולה לכיתה ח'.

במהלך השיחה, ולבקשת הנאשם, עברו השניים מאתר השיחוח לשיחת וידאו בישומון "סקייפ", במהלכה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני וכן התייחס התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה, כדלקמן:

- הנאשם ציין בפני הסוכנת שהוא גדול ושיש לו "איבר מין גדול ועבה";
- הנאשם שאל את הסוכנת אם היא "בתולה"? ואם היא אוהבת "להתחרמן"? הסוכנת השיבה שהיא כן בתולה ושהיא לא יודעת "מזה להתחרמן", ובתגובה לכך אמר הנאשם לסוכנת "לאט לאט תדעי מזה להתחרמן";
- הנאשם ניסה לבצע בסוכנת מעשה מגונה. בין היתר ביקש כי תראה לו את חזייתה; את בטנה ואת רגליה - תוך שמציין בפניה כי איבר מינו במצב עוררות.
- הנאשם שאל את הסוכנת אם איבר מינה "רטוב" וציין בפניה כי רוצה לנשק את החזה שלה;
- במהלך השיחה, הוריד הנאשם את החולצה שלבש, ולאחר מכן הפשיל את תחתוניו וחשף את איבר מינו בפני הסוכנת.

ביום 29.04.2018, סביב השעה 15:20, חייג הנאשם אל הסוכנת באמצעות ישומון "סקייפ", והשניים שוחחו בשיחת וידאו.

במהלך שיחת הוידאו, הציע הנאשם לסוכנת, שוב, הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי וכן התייחס התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה. בין היתר, ציין בפניה, כי חשב עליה בזמן שהתקלח, שאיבר מינו הזדקר מהמחשבות עליה. בין היתר - ביקש שתחשוף בפניו את התחתון שהיא לובשת ואת הבטן שלה. הסוכנת נענתה לבקשתו, חשפה בפניו את הבטן שלה, וטפח מהתחתון שלבשה.

בהמשך השיחה, הוריד הנאשם את מכנסיו, הפשיל את התחתון שלבש, וחשף בפני הסוכנת את איבר מינו.

ביום 02.05.2018, סביב השעה 11:36, התכתב הנאשם עם הסוכנת באתר "טוטאל צ'אט", במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני ובו התייחס התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה, כדלקמן: הנאשם אמר לסוכנת "מואה לשפתיים שלך"; "היום אני חד וגם השפיץ שלי חד"; "היום השפיץ שלי עומד חזק" - זאת כאשר הוא מתכוון לאיבר מינו.

במהלך שיחה זו, הוריד הנאשם את המכנס שלו, הפשיל את תחתוניו וחשף בפני הסוכנת את איבר מינו, כשהוא נוגע בו עם ידיו.

בתאריכים 06.05.2018, 03.06.2018, יצר הנאשם קשר עם הסוכנת באמצעות ישומון "סקייפ", וביקש ממנה מספר פעמים להיפגש עמה, אך הסוכנת סירבה.

נערכו מספר דיונים מקדמיים, אשר לא צלחו, והתיק נותב למתן מענה.

לבקשת ההגנה, נדחה הדיון לצורך הפניית הנאשם לאבחון פסיכיאטרי פרטי, וזאת בטרם יינתן מענה לכתב האישום.

במועד האחרון שנקבע למתן מענה, הודיעו הצדדים כי נקשר ביניהם הסדר טיעון (ת/2), במסגרתו תוקן כתב האישום. ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

הנאשם הודה בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן, הורשע, והופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים; לממונה על עבודות השירות בשב"ס וכן למרכז להערכת מסוכנות מינית.

לאחר קבלת התסקירים וחוות הדעת, טענו הצדדים לענין העונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, את המרשם התעבורתי של הנאשם (ת/3), המכיל עבירה אחת. לא הוגשו הרשעות פליליות.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- תלושי שכר של הנאשם (נ/1), שכרו החודשי נע בין 300 - 800 ₪ לחודש;
- תעודת נכה ומסמכים אודות הנכות ממנה סובל הנאשם מאת המוסד לביטוח לאומי (נ/2). לנאשם נקבעה נכות רפואית, ממקורות שונים, בשעור 61% וכן נכות תפקודית בשעור 65%. הנכויות - לצמיתות;
- בנוסף, הגיש הנאשם, במסגרת דברו האחרון, מכתב בכתב ידו לבית המשפט (נ/3).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 38, נשוי ואב לפעוט.

הנאשם מנהל אורח חיים דתי ומתגורר עם אשתו, בנו והוריו בדירה ברחובות. הנאשם עובד באופן חלקי בתחום הנקיון ומצוי במעצר בית חלקי בין השעות 08:00 עד 17:00.

הנאשם סובל מבעיות רפואיות, הן בתחום הרפואי והן בתחום הנפשי. בין היתר, סובל ממום מלידה, כשהוא צולע וגורר רגל); בעיות בתחום הנשימה; בעיות נפשיות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד. אובחן כסובל מקשיי קשב וריכוז. בעקבות מצבו הרפואי והגופני, היה ילד חלש, חולני, חסר ביטחון ובודד, ובנוסף - סבל מהצקות מתמשכות ומנידוי חברתי בשל מראהו.

באשר להתפתחותו המינית מסר, כי החל לגלות עניין בגיל מאוחר יחסית, במהלך שירותו הצבאי.

הנאשם מתאר משיכה מינית כלפי בת זוגו וסיפוק מהיחסים המיניים עמה.

הנאשם שלל משיכה לקטינים או קטינות, או צריכה של שירותי מין בתשלום.

הנאשם תיאר, כי נפל קרבן לפגיעה אלימה, משפילה ובעלת אופי מיני כלפיו, עת היה כבן 13.

הנאשם שולב בהליך טיפולי, אשר שירות המבחן התרשם, כי נושא פירות.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם בעל קווי אישיות ילדותיים, תלתיים וחרדתיים עם הנמכה קוגניטיבית, לצד חסכים רגשיים, ודימוי עצמי נמוך.

שירות המבחן לא מצא, כי לנאשם דפוסים עברייניים.

בשקלול גורמי הסיכוי והסיכון, בא שירות המבחן בהמלצה על תכנית לשיקום מונע תוך השתלבות בקבוצה ייעודית לעברייני מין, במסגרת העמדת הנאשם במבחן למשך שנה ומחצה.

עוד המליץ שירות המבחן על השתתפות עונש במסגרת צו של"צ.

הערכת מסוכנות מינית

בענינו של הנאשם הוגש דוח הערכת מסוכנות.

מעריכת המסוכנות התרשמה מאדם בעל קווי אישיות ילדותיים, בלתי בשלים, עם דפוס התנהגות פאסיבי, נטיה לתפיסה סימביוטית תלוית של דמויות נשיות ותחושת אימפוטנטיות מולן.

מעריכת המסוכנות לא מצאה עדות לקיומה של סטיה מינית.

להתרשמותה, נעברו העבירות על רקע משבר בזוגיות.

בסיומה של הערכת המסוכנות, ציינה המעריכה כי הנאשם מודה בביצוע העבירות ולוקח אחריות על מעשיו, אולם, מתקשה לפרט את מעשיו ולתפוס עצמו כעברין מין, תוך שמייחס לעצמו "התנהגות ילדותית".

הנאשם מצוי בהליך טיפולי ומשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

מעריכת המסוכנות העריכה את מסוכנותו המינית של הנאשם כנמוכה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, תחת מגבלות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותן על-פה.

התביעה טענה בנוגע לחומרת העבירות ולפגיעתן בערכים המוגנים.

הנאשם פעל כשהוא ממוקד בצרכיו, מבלי ליתן דעתו על הפגיעה במי שנחזתה להיות קטינה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חדשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים של מאסר מותנה משמעותי; קנס גבוה; וביקשה למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

ההגנה טענה, כי מדובר באירועים שבוצעו לפני למעלה משנתיים, ובחלוף הזמן הנאשם לא הסתבך שוב בפלילים.

כן, הפנתה ההגנה להליך הטיפול שערב הנאשם ולנסיבותיו האישיות, בייחוד - הליקויים השונים מהם סובל הנאשם, בתחום הבריאותי והנפשי.

ההגנה עתרה לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

ההגנה עתרה לאמץ המלצות שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מתחרט על מעשיו, ביקש כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות והגיש מכתב לבית המשפט בו תיאר את קשייו במהלך התקופה בה היה עצור.

דין והכרעה

המהפכה הדיגיטלית בעיצומה נתון העולם בימים אלה, שינתה לבלי הכר הדרך בה מתקשרים בני אדם אלה עם אלה.

בצילה של מהפכה זו, הולכות ומתפתחות גם תופעות עברייניות, תוך ניצול הפלטפורמה של המרשתת והרשתות החברתיות, לרבות עבירות מין, ואף עבירות המופנות כנגד קטינים, אשר פעילים ברשת לא פחות - ואף יותר - מאחרים. המרשתת מקנה למשתמשים בה, לרבות לאותם קטינים, תחושת הגנה מזויפת, כאילו מי שמדברים עמו במרחב הווירטואלי, תמיד יותר במרחב זה, ולא יוכל להגיע אליהם בפועל.

ואולם, אפשרויות הפגיעה באחרים תוך שימוש במרחב זה, לא פחתו אלא דווקא התגברו - הן פגיעה במישור הנפשי, שאינו דורש מפגש פיסי בין הצדדים, והן פגיעה במישור הפיסי - גופני, תוך שהפוגע משתמש במרשתת וברשתות החברתיות על מנת לשכנע את נפגע העבירה, או נפגעת העבירה, להיפגש.

בבש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, על הסכנות האורבות כיום לילדים ולקטינים בפעילותם במרשתת (אינטרנט):

המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את

הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר.

חומרה יתירה לעבירות מין המתבצעות באמצעים אלקטרוניים נודעת בשל החדירה לביתם של נפגעי העבירה ולפרטיותם. וראו ע"פ 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, כב' השופטת ע' ארבל:

חדירה אל המרחב האינטרנטי הפרטי של הגולש בצד השני - בענייננו חדירה של המערער אל עולמן הפרטי של הקטינות.

בנוסף לחומרה עליה הצביע חברי בהקשר זה, אשר ציין כי בחדרים אלה רב הנסתר על הנגלה ומציאות החיים מלמדת שמתבצעות במרחב האינטרנטי עבירות, חשוב ליתן תשומת לב להיבט נוסף של חומרה, שגם אותו ציין חברי, הנובע מהעובדה שהקורבנות-הקטינות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, במקום שאמור להיות מבצרן ומקום מבטחן, לשם הצליח המערער לחדור בתחבולות, לבצע את זממו, עבירות מין ועבירות סחיטה באיומים. המחשבה שילדים אינם מוגנים בביתם קשה היא, ומסתבר ששם בחדרן בביתן תחת עינם הפקוחה של הוריהן, הצליח המערער להערים עליהן, לפגוע בהן ולגרום להן נזק שאת שיעורו קשה להעריך.

במציאות המודרנית, על פי רוב, עמלים שני ההורים לפרנסת המשפחה, כאשר ילדים, לרבות ילדים מתבגרים, שוהים לבדם בבית. לאור הנגישות לאמצעי התקשורת האלקטרוניים ולרשתות החברתיות, המאפשרות שיח עם מגוון אנשים אחרים במרחב הווירטואלי, על מערכת המשפט להרים חלקה בהגנה על הציבור, בכלל, ועל קטינים בפרט, מפני הסכנות האורבות במרחב זה, ולהרתיע עבריינים בכוח, המבקשים להשתמש במרחב הווירטואלי כדי לפגוע קטינים או קטינות ולפגוע בהם מינית, תוך ניצול תמימותם וחוסר נסיונם.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה, תובא, להלן, סקירה של פסיקה רלבנטית:

· בפסק הדין עפ"ג 17999-09-14 **הואשלה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הוקל עונשו של צעיר, אשר התכתב עם קטינה שטרם מלאו לה 12 שנים, באופן וירטואלי, תוך העברת תמונה פוגענית של איברי המין ואף ניסיון להיפגש עמה בעולם האמיתי, ל-8 **חדשי מאסר בפועל**, בתוספת עיצומים כספיים בסך כולל בן ₪ 25,000 לנפגעת העבירה. באותו מקרה, אישר בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, את מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום, אשר נע בין מספר חדשי מאסר בפועל ועד 24 חדשי מאסר בפועל;

• בפסק הדין ע.פ. 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, אושר עונש מאסר בן 15 חדשים בפועל וכן עיצומים כספיים שהוטל על מי שהתקשר עם קטינות, תוך הצגת עצמו כנער צעיר, העביר להן מסרים מיניים בוטים וביקש מהן לשלוח אליו תמונות עירום;

• בפסק הדין בפרשת קאופמן הנ"ל, הוחמר עונשו של מי שהתכתב ברשת חברתית עם קטינה כבת 13 שנים, ולאחר מכן המשיך להתכתב עם אביה אשר התחזה לאחותה הקטנה, תוך שהעביר מסרים בוטים בדבר רצונו לקיים עמה מפגש מיני, לעונש מאסר בפועל בן 24 חדשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים של מאסר מותנה ועיצומים כספיים בסך כולל של 20,000 ₪, חלקם הארי - כפיצוי למשפחת המתלוננת;

• לאחרונה, ניתנו מספר פסקי דין על ידי ערכאת הערעור, בין היתר, עפ"ג 27720-12-19 מדינת ישראל נ' דה ליון (22.01.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 24914-10-19 מדינת ישראל נ' סתיו (12.02.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 49638-01-20 לוי נ' מדינת ישראל (18.06.20, פורסם במאגרים). בפסק הדין האחרון, הובא סיכום ממצה של התפתחות הפסיקה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה הראוי בעבירות אלה בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל. קביעות אלה של בית המשפט המחוזי אושרו גם על ידי בית המשפט העליון (ראו רע"פ 1527/20).

עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי ככלל - ירוצה העונש במקרים מסוג זה בין כתלי בית האסורים, שכן, במקרים מסוג זה - המדובר לא פעם בנאשמים בעלי מאפיינים נורמטיביים, והצורך להגן על שלומם הנפשי והפיסי של נפגעי העבירה הפוטנציאליים - קטינים וקטינות - מחייב השתת ענישה מחמירה.

בהתאם לפסיקה שהובאה וכן לקביעותיה האחרונות של ערכאת הערעור; לגרום לקטינה, מרחוק, לעשות מעשה מגונה; כמו גם מספר הפניות למי שנחזתה להיות קטינה, בתקופה שאינה ארוכה, - ראוי היה, במצב הדברים הרגיל, להעמיד את מתחם הענישה במקרה דנן בין 12 עד 24 חודשים מאסר בפועל.

יחד עם זאת, לאור תיקון 113 לחוק העונשין, בהתאם להוראות סעיף 40ט(6) - (7), כאשר המדובר בנאשם, בעל נתונים אישיים מיוחדים, הסובל ממצב נפשי או קוגניטיבי מיוחד, שהיה בו כדי להשפיע על יכולתו להבין הפסול שבמעשיו או להימנע מעשייתם, הורה המחוקק, כי יש להביא ענין זה בשיקוליו של בית המשפט, בעת קביעת המתחם עצמו. זוהי הוראה יוצאת דופן, שכן מרבית התבחינים הבאים בחשבון בקביעת המתחם, הם באספקלריה של מעשה העבירה, במנותק מנתוניו האישיים של הנאשם. ההגיון העומד מאחורי קביעה זו, היא כי לנתונים מיוחדים מסוג זה השפעה על עצם מידת הפלילות והאנטי חברתיות של המעשה (השפעה דומה ליסוד הנפשי הנלווה לעבירה, שגם הוא בא בחשבון בעת קביעת המתחם ולא במיצוב העונש בתוכו).

הנאשם דנן הוא "רב בעייתי" סובל מליקויים וממגבלות רבות ושונות, החל מנכות בעקבות מום מולד; עבור לבעיות בתחום בריאות הנפש; כלה בבעיות בתחום התפישה וההבנה - הבאים לידי ביטוי בהנמכה קוגניטיבית ובקשיי קשב וריכוז.

למעשה, די בשיחה חטופה עם הנאשם, על מנת להתרשם מחומרת מצבו.

המדובר באדם החי חיי עליבות, בשולי החברה - מתפקד על הצד הנמוך של הנורמה. מתפרנס מנקיון תמורת שכר דל מאוד. מלווה כל העת על ידי הוריו. אינו מסוגל כמעט לקבל החלטות משמעותיות.

המכתב שהגיש הנאשם, המדבר בעד עצמו, מלמד על הצפוי, אם יושת עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

בנסיבותיו המיוחדות של נאשם זה, ומבלי שיהיה בכך כדי להשליך על מקרים אחרים, מוצא בית המשפט, כי קביעת מתחם ענישה, אשר יחייב השתת עונש מאסר בכליאה ממשית, יהיה בגדר ענישה אכזרית ומשכך - יועמד מתחם הענישה בענינו, כך שינוע בין 6 עד 12 חדשים מאסר בפועל ויאפשר, במקרים המתאימים, המרת עונש המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

קביעת העונש הספציפי בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות; והפרוגנוזה של גורמי ההערכה בענינו.

על נתוניו האישיים של הנאשם ראו בפרק שענינו קביעת המתחם לעיל.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ונטילת האחריות על מעשיו (ברמה הילדותית בה מסוגל היה לעשות כן).

עוד לזכותו, היעדר הרשעות קודמות והיעדר אינדיקציה להסתבכות עם החוק מאז האירועים נושא כתב האישום.

הנאשם נרתם להליך טיפולי משמעותי, שהותאם לו בנסיבותיו, והפרוגנוזה של גורמי ההערכה היא, כי מפיק ממנו תועלת.

מסוכנותו לעתיד נקבעה כנמוכה ולא נמצאה עדות לסטיה או למשיכה מיוחדת לקטניות. המקור להסתבכותו - על פי התרשמות גורמי ההערכה - היה דימויו העצמי הנמוך, בעקבות נכותו ומצבו, וחששו מפני תקשורת עם בנות המין השני.

על אף הנתונים המיוחדים - פטור מעבירות כאלה בלא עונש משמעותי, בעולם המעשה - אי אפשר.

על כן, במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם וכאמור - להמיר העונש לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם יושת גם עונש מרתיע צופה פני עתיד.

בנסיבותיו של הנאשם דנן, לאור הנתונים שהוצגו בנוגע להשתכרותו ומצבו האישי והמשפחתי - אין בית המשפט מוצא להשית עיצום כספי.

כמובן - יועמד הנאשם תחת צו מבחן לצורך המשך תכנית השיקום.

בסופו של יום - עם כל השיקולים המשפטיים וההרתעתיים - אסור שמערכת אכיפת החוק תאבד את החמלה.

כשצריך.

וכאן - צריך. ואפילו מתחייב.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים בכתב ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בהערכות הגורמים המוסמכים; עיין בפסיקה שהוגשה ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה, חמישה ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם להוראות הממונים עליו. על הנאשם להתייצב, ביום 14.01.21, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ומשם, ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל עניין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 9 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימן ה';

ג. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998;

ד. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה וחצי מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים; לממונה על עבודות השירות בשב"ס; ולמרכז להערכת מסוכנות מינית.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.